

ARBETARMAKT

Svensk sektion av FRKI – Förbundet för en Revolutionär Kommunistisk International

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 96 (18/01) - 010621

arbetarmakt.com

Innehåll

- Resolution från Arbetarmakt: Ta kamp mot svenska polisens våld!
- Protestera mot polisvåldet

Resolution från Arbetarmakt: Ta kamp mot svenska polisens våld!

Händelserna i Göteborg 14-16 juni är en vändpunkt i Sverige, men också en viktig händelse i internationella sammanhang. Förra gången demonstranter blev beskjutna i Sverige var Ådalen 1931, när det faktiskt var militären och inte polisen som sköt ihjäl fem demonstranter.

Reaktionens strategi: krossa anti-globaliseringsrörelsen

Den svenska polisen verkade ha en medveten strategi för att systematiskt eskalera våldsamheterna. Det började med det brutala polisvåldet i Malmö och Stockholm. Omringningen av Hvitfeldtska gymnasiet var en oerhörd provokation. Ingenting hade hänt innan. Polisen hävdade först att de var där för att det fanns vapen. Istället ändrade man rubriceringen till "våldsamt motstånd", som i själva verket handlade om ett rent självförsvar mot polisens attacker. De som bodde där hade fått hyra skolan från kommunen och betalat för det. Polisen betraktade dem som var där som "husockupanter". Detta eskalerade till absurda proportioner på lördags-kvällen, då 500 poliser omringade 800 helt fredliga demonstranter som ville protestera mot polisvåldet, och då k-pistbeväpnade insatsstyrkor stormade Schillerska gymnasiet.

När vi var offer i Malmö så fick vi viss sympati från etablissemangen. Vad synd det är om den som våldtas, om offret. Men när de våldtagna börjar göra motstånd, när vi slutar att agera enbart som offer, då börjar hetsen. Så silas myggen, medan kamelerna sväljs med hull och hår. Genom historien har reaktionens våld mötts med en oändligt mycket större förståelse än motståndets. Budskapet är här enkelt: ni har existensberättigande bara om ni fortsätter vara offer, bara om vi kan fortsätta förtrycka, suga ut och exploatera er utan att ni gör något motstånd överhuvudtaget, bara om ni ligger stilla när vi våldtar er, då får ni också ta del av vissa demokratiska rättigheter.

Detta är en del av en internationell offensiv från den globala borgarklassen. De senaste 20 årens nyliberala offensiv - ökad exploatering, ökade sociala klyftor, stängda gränser mot tredje världen, privatiseringar, sämre arbetsförhållanden, större frihet åt kapitalet, mindre frihet åt arbetare, hårdnad imperialism och ökat förtryck - har på allvar hotats av anti-globaliserings-rörelsen. Därför har reaktionen börjat sätta hårt mot hårt. Målet är att piska upp stämningen mot anti-globaliserings-rörelsen, vinna opinionen på sin sida, för att sedan krossa rörelsen. De provocerar och provocerar. När de sedan till slut möts av en militant motreaktion så använder de den sistnämnda för att "visa

på" behovet av hårdare tag, ändrad lagstiftning som ger mera makt åt polisen, inskränkning av demokratiska rättigheterna, osv.

I slutet av juli kommer detta ställas på sin spets i Genua, i samband med protesterna mot G8-mötet där. I Italien sitter post-fascister i regeringen, och där kommer de försöka krossa motståndet, och lära antiglobalisterna en läxa så att de inte längre ska våga protestera mera.

Detta är historiskt sett inte något nytt. Vi måste se till att de inte lyckas med sin strategi. Om de lyckas kommer många fler grupper att drabbas, också majoriteten av de som idag säger sig stå på polisens sida. Det kommer bli lättare för kapitalisterna att sätta facket på plats, för imperialismen att påtvinga u-länder en nyliberal politik, för borgarna att driva på nedrustningen av skola, sjukvård, barn- och äldreomsorg, för fascister att attackera invandrare och vänsteraktivister, för nymoralister att få igenom inskränkningar av kvinnors rättigheter, för staten att inskränka demokratiska fri- och rättigheter, osv.

Imperialismens våld

Det våld som demonstranter stått för är ingenting i jämförelse med imperialismens våld, vars världsordning den svenska polisen försvarade i Göteborg, och vilken dödar tiotals miljoner varje år. Det är mot denna imperialism som vi kämpar genom att sabotera och försöka stoppa dess toppmöten. Klassamhället har utövat permanent terror i 5000 år, kapitalismen i 700 år. Vi måste vidga vårt synsätt från Göteborg och Sverige till att se de långa historiska och globala sammanhangen som står på spel.

EU representerar ytterst den europeiska borgarklassen och dess imperialistiska strävan. Visserligen är alla EU-länder så kallade demokratier, men det är en demokrati på borgarklassens villkor. De verkliga besluten tas i de multinationella bolagens styrelserum. Stora grupper får inte vara med och fatta beslut som berör dem, såsom invandrare och Östeuropas befolkning. Arbetarmakt anser inte att internationellaorgan som EU, IMF, Världsbanken, WTO eller FN har någon legitimitet. De representerar i grunden imperialismens intressen, en kapitalets diktatur och ett globalt apartheidsystem där u-länderna stängs ute från verkligt beslutsfattande.

Frige alla arresterade och häktade!

Arbetarmakt kräver att alla arresterade demonstranter, utan undantag, omedelbart frigges utan några rättsliga konsekvenser.

Den ideologiska grunden för ett sådant krav är att vi inte erkänner polisens legitimitet, den borgerliga statens rätt att bestraffa. Den rådande synen är att polisens våld är helt legitim, medan demonstranter inte ska få göra motstånd oavsett vilka brutala handlingar som begås mot dem.

Kritiken berör oftast hur pass mycket våld polisen bör använda.

Arbetarmakt har den motsatta uppfattningen. Vi är för att krossa den borgerliga staten, och ersätta den med ett beväpnat folk demokratiskt organiserat i miliser och arbetarråd, dvs en arbetarstat.

Detta kan förstås bara realiseras i en revolutionär situation, vilket vi inte har idag. Men händelserna i Göteborg, och tidigare i Malmö, visar på nödvändigheten av att organisera ett militant självförsvar även i icke-revolutionära situationer.

Som revolutionärer kan vi inte agera som rådgivare åt polisen. Vad ska man säga till polisen?

Använd gummikulor istället för skarpladdad ammunition? Använd inte för mycket våld när ni våldtar oss? Det enda "rådet" som en revolutionär kan ge till polisen är att den borde upplösa sig själv, och till enskilda poliser att de borde lämna sitt yrke. Debatt med polisen är bara meningsfull som ett sätt att avslöja den inför en publik. Visst kan vi ställa enskilda krav, som nummer på polishjälmarna och avvärning, men det gör vi enbart utifrån perspektivet att sabotera för polisens arbete, inte ur perspektivet av att det skulle gå att reformera polisen i demokratisk riktning. Polisens uppgift är att försvara kapitalismen och imperialismen. Därför förblir den vår fiende. Att det sitter

en socialdemokratisk regering förändrar ingenting. Socialdemokratin har en bas inom arbetarklassen. Men när den sitter i regeringsställning är den helt integrerad i den borgerliga statens struktur, och går helt kapitalets ärenden. Socialdemokraterna i Göteborg delade ut rosor åt polisen. Också vänster partiets Gudrun Schyman har ställt sig på polisens sida. Men detta är hur (s)- och (v)-ledningen agerar. Gräsrotterna kan och bör försöka vinnas över bort från reformismen.

Skilj mellan polisens och motståndets våld!

En stor del av våldet och stenkastningen var absolut nödvändig för försvar mot polisens attacker. Arbetarmakt vill speciellt berömma de som utsatte sig själva för att försvara demonstrationer och protester med militanta metoder. I flera sammanhang var det stenkastning och annat bruk av våld som räddade demonstranter från att bli helt sönderslagna av polisen, kanske tom med livshotande skador som följd.

Skadegörelsen av butiker hade provocerats fram av polisen. Den bör betraktas som en reaktion mot polisens brutala angrepp först av Hvitfeldtska gymnasiet och sedan på fredags-demonstrationen som till en början var helt fredlig.

Arbetarmakt uppmanar hela vänstern att inte stämma in i polisens och etablissemangets fördömanden av de vita overallerna, AFA, de autonoma, det svarta blocket och andra som har använd militanta metoder. Visst måste vi kunna kritisera varandra. Om vi inte gör det kommer det att försvåra för oss att lära oss från våra misstag. Arbetarmakt har också kritik, men vi för fram den utifrån en revolutionär synvinkel, om vad som är det bästa sättet att vinna över polisen, imperialismen och kapitalismen. Vi skiljer oss också från både reformismen och anarkismen i taktik, strategi, principer och program.

Vita overallerna i Göteborg var inriktade på att inte använda något offensivt våld. Den utrustningen som skulle användas hjälmar, skydd av överkropp, ben och armar, gasmasker - hade endast syftet att stå emot polisens attacker. Vita overallerna dolde inte heller någonting, utan sade öppet vad de skulle göra.

Arbetarmakt vill samtidigt varna för att förvandla icke-väldslig civil olydnad till en fetisch. Den är en taktik som kan vara lämpliga i vissa konkreta lägen, men helt otillräcklig i andra. På liknande sätt får vi inte heller förvandla våldet till en fetisch. Ibland är det nödvändigt, exempelvis i självförsvar. Ibland är fredliga metoder att föredra. Ibland behövs något mittemellan.

Arbetarmakt anser inte att trashing av butiker är en lämplig taktik i kampen, då dylikt är syfteslöst och vänder opinionen till reaktionens fördel. Inte heller fyller den någon direkt defensiv funktion, utan riskerar dra bort uppmärksamheten från att försvara demonstrationerna. Detta åtminstone inte under nuvarande omständigheter.

Arbetarmakt kritiserar också det svarta blocket, och vi tror att Göteborg har visat att de inte utgör ett levnadsdugligt revolutionärt projekt som kan vinna massförankring. De autonoma förstår inte nödvändigheten av att vända sig till arbetarrörelsen, och vinna den för militanta metoder. Men vi skiljer mellan polisens våld, som ytterst syftar till att försvara kapitalismen och imperialismen, och demonstranternas våld, som är en reaktion på det våld som klassamhället står för.

Det är mycket viktigt att skapa massförankring för våra aktioner. Ytterst är kampen mot imperialism och kapitalism, och för global socialism, en fysisk kamp. En fredlig socialistisk revolution är mycket osannolik. Göteborg bekräftar detta i miniatyr-skala. Men vi får inte glömma den ideologiska klasskampen, att försöka vinna arbetarklassen på vår sida och involvera den i den anti-kapitalistiska kampen. Arbetarmakt menar att för att segra över imperialismen måste vi förena den anti-kapitalistiska rörelsen med arbetarrörelsen. Ett våld som fyller en bestämd funktion, exempelvis i självförsvar, har mycket större förutsättning att vinna en massopinion, dock måste vi försvara oss även om vi skulle vara totalt isolerade. Hade det genomförts militanta protester med 10000-tals i Göteborg, som var beredda till att använda självförsvar, hade arbetarrörelsens ledning mobiliserat för dessa, så hade inte polisens attacker kunnat genomföras på samma sätt.

Arbetarmakts agerande och taktiska positionering

Arbetarmakt, svensk sektion av FRKI, deltog aktivt för de vita overallerna (innan polisen lyckades med att stoppa aktionen genom att beslagta det mesta av utrustningen på Hvitfeldtska gymnasiet), trots att vi har en hel del kritik mot deras ideologi och taktik. I Göteborg bedömde Arbetarmakt, pga läget inom vänstern i Sverige och styrkeförhållandena, som att de vita overallerna var det mest lämpliga alternativet av de initiativ som planerades i Göteborg.

I Göteborg deltog förutom våra svenska kamrater också våra kamrater från Tyskland, Storbritannien och Tjeckien.

Många medlemmar och sympatisörer i FRKI, Arbetarmakt och Revolution har stått i fronten och brukat militanta självförsvars-metoder: i kampen om Hvitfeldtska gymnasiet, i hjälpande av de inringade att fly undan polisens avspärrningar, i att försvara demonstranter mot polishundar och batongslag, osv. En stor del av våra kamrater har blivit slagna med batonger, hundbitna, omhändertagna och gripna. Det mesta av vårt politiska material beslagtogs på Hvitfeldtska gymnasiet, vilket försvårade vårt senare politiska ingripande.

På Hvitfeldtska gymnasiet hade Arbetarmakt och Revolution flera medlemmar instängda, som också deltog i det av vita overallerna ledda genombrytningsförsöket. I början intog Arbetarmakt positionen att icke-våldslig civil olydnad var den lämpligaste taktiken. Men detta blev överspelat pga polisens massiva upptrappning. Det våld som senare användes på Hvitfeldtska var därför berättigat, speciellt med tanke på den desperat situation de inringade befann sig i och det politiska sammanhang av att försvara Hvitfeldtska detta våld ingick i.

I samband med anti-Bush-demonstrationen, med 10000 deltagare, på torsdag, samtidigt med omringningen av Hvitfeldtska gymnasiet, argumenterade Arbetarmakt mycket starkt för att demonstrationen direkt skulle gå till Hvitfeldtska gymnasiet. Demonstrationsledningen, vid tillfället dominerat av KPML(r), var dock helt emot detta, och menade att det skulle leda till mera kravaller, och att man visade solidaritet på plats. Ledande personer inom Socialistiska Partiet var också emot att tåga mot Hvitfeldtska, liksom de var emot att gå mot Mässhallen och polishuset efter samlingen på fredags-morgonen.

Tyvärr hade vi i Arbetarmakt inte tillgång till vår megafon, som fanns Hvitfeldtska, men när vi fick låna en från IS (Internationella Socialister) och uppmanade demonstranterna att tåga mot Hvitfeldtska beslagtogs den av demonstrationsvakterna. Vi kontaktade Rättvisepartiet Socialisterna (RS), och föreslog att de skulle använda sina två megafoner, och vi som agiterade med megafoner och våra egna röster fick 2000-3000 att till slut tåga mot Hvitfeldtska. Där lyckades demonstranterna frita ett 30-tal personer, genom att blockera för polisen när dessa flydde över container-avspärrningarna. RS försökte ett par gånger alltför tidigt blåsa av aktionen, men blev utbuade och pressades att fortsätta. Det blev mindre av kravaller och polisvåld just för att vi var så många. Hade vi varit fler, och hade anti-Bush-demonstrationen gått direkt till Hvitfeldtska, hade vi kanske kunnat frita allihopa.

Det svarta blockets alltför tidigare utbrytning från anti-Bush-demonstranterna undergrävde möjligheten för att vinna en majoritet av demonstrationen för att tåga mot Hvitfeldtska gymnasiet. Detta av två anledningar, dels gick vi miste om några hundra personer som kunde ha agiterat på slutsamlingen för att fortsätta marschen, och dels skrämde autonomernas oorganiserade och oplanerade våld iväg deltagare från att delta i militant massaktionen. Det svarta blockets kravaller lyckades inte heller uppnå någonting konkret, till skillnad från den mera massiva militanta aktionen som senare genomfördes.

På samlingen på fredags-morgonen uppmanade Arbetarmakt alla att gå i en gemensam demonstration mot Mässhallen och polisstationen (det sistnämnda för att solidarisera sig med de arresterade), i syfte att uppnå maximal slagkraft. Detta skedde också, och alla blocken gick bakom Anti-kapitalist-marschen, som hade sökt demonstrationstillstånd, men fått avslag. RS, den ledande kraften inom Anti-kapitalist-marschen, var dock mot att försöka tränga sig igenom poliskedjan som stoppade demonstrationen, trots att denna till en början var så svag att en beslutsam

genomträngning antagligen hade lyckats. RS bildade en extra kedja för att hindra de demonstranter som försökte tränga sig igenom. Varför då stå i fronten? Polisen attackerade demonstrationen utan att något våld innan hade använts från demonstranternas sida. Arbetarmakt och Revolution deltog aktivt i försvaret av demonstrationen, till skillnad från dem som ropade "icke-våld". Om polisen attackerar med hundar och batonger har man rätt att försvara sig.

Det svarta blocket spelade till en början en positiv roll, genom att tillsammans med andra försvara demonstrationen. Den stenkastning som då förekom var direkt riktad mot polisens våld och därför berättigad. I ett senare skede när svarta blocket hade separerat från övriga demonstranterna övergick deras verksamhet till ofokuserad vandalism och utsiktslös strid med polisen, och motverkade sitt eget syfte. Arbetarmakt och Revolution deltog därför inte i det senare.

Efter polisens attack på demonstrationen på fredag förmiddag åter grupperade sig några tusen demonstranter på en bro vid festivalområdet. Denna bro ockuperades som ett försvar mot ett planerat angrepp från polisen mot festivalen. Polisen vågade aldrig angripa ockupationen utan avblåste sin räd. Anledningen var att tusentals disciplinerade demonstranter signalerade sin beredskap att försvara det fria ordet utan att förfalla till skadegörelse och omotiverade angrepp på polisen. Aktionen förflöt helt fredligt, och uppnådde ett mer konkret resultat än svarta blockets agerande vid samma tidpunkt.

Arbetarmakt och Revolution deltog inte på den stora demonstrationen på fredags-kvällen, då vi anser att dess krav på "Sverige ut ur EU" är nationalistiskt. Enligt vår mening bör revolutionärer inte ta ställning mellan svensk och europeisk imperialism. På demonstrationen deltog ett hopkok av organisationer, allt från stalinistiska grupper till reaktionära organisationer som Ny Framtid.

Vi deltog däremot på Göteborgsaktionens demonstration på lördag förmiddag, som trots brister mer riktades mot EU:s politik snarare än för den svenska nationalstaten. I FRKI:s och Revolutions block deltog nästan 60 personer. På World Revolutions offentliga möte efter demonstrationen, vilket handlade om polisvåldet, No-Sweat-kampanjen och kampen mot rasismen, deltog nästan 50 personer. På mötet berättade Edo om sin bror Mario som i försvar av sin familj dödat en nazist och därmed riskerar fängelse. Båda är slovakiska vänsteraktivister med romskt ursprung. Arbetarmakts syn är att Mario omedelbart måste frigges.

På lördagkvällen deltog FRKI, Arbetarmakt och Revolution på den spontana och fredliga demonstrationen riktad mot polisskjutningarna, vilken omringades av 500 poliser. De flesta demonstranter satte sig ner och började ropa "icke-våld". Våra medlemmar valde dock att stå upp, trots kritik från övriga demonstranter, eftersom vi inte anser det är en bra taktik att självmant göra sig mer försvarslös mot polisen.

Bemöt reaktionens offensiv!

Borgarklassen och polisen har tillfälligt lyckats använda den initiala chocken för att piska upp en massiv reaktionär opinion. Men den kommer förhoppningsvis att blåsa bort ju mer det avslöjas om polisens beteende, och ju mer borgarklassen visar sitt rätta ansikte och vilka intressen den försvarar. Åtminstone måste vi se till att detta sker. Vi kan vända opinionen, eller åtminstone en stor del av den, till vår sida, om vi kämpar hårt.

Detta är historiskt sett inte något nytt, och har gång på gång upprepats i både stora och små sammanhang. När exempelvis första världskriget bröt ut var opinionen massivt på nationalismens sida, men vände ju längre kriget gick. När Thatcher satte hårt mot hårt i början av 80-talet lyckades hon däremot med sin strategi att över en lång tidsperiod vinna opinionen, och samtidigt demoralisera och pressa tillbaka arbetarrörelsen.

Vi får inte lamslås av att reaktionen har visat fram fötterna. Det är precis just nu, då det är som svårast, som vi inte får vika oss, utan tvärtom gå på ideologisk offensiv, och avslöja det borgerliga samhällets hyckleri.

Arbetarmakt uppmanar hela vänstern och arbetarrörelsen att massivt agera mot polisvåldet. Vi måste anordna demonstrationer och protester på så många orter som möjligt! Kräv att alla

arresterade omedelbart frigges utan några rättsliga påföljder! Kräv avvärpning av polisen! Uppmana alla de organisationer som deltog i manifestationerna att ta initiativ till en oberoende undersöknings-kommission med uppgift att undersöka uppgifterna om polisvåld! En sådan undersökning skulle kunna bli ett kraftfullt svar på försöken att ge polisen ökade befogenheter att övervaka och kontrollera demonstrationer. Bombardera media med insändare för att avslöja reaktionens argument! Anordna presskonferenser! Producera flygblad och affischer och sprid dem massivt! Inte minst måste vi försöka vinna fackföreningar och delar av arbetarrörelsen på vår sida. Skriv uttalanden mot polisvåldet och försök få undertecknare för dessa!

Arbetarmakts arbetsutskott
Stockholm 010621

Vill du delta i Arbetarmakts kampanj mot polisvåldet? Kontakta oss!
Delta också i andra kampanjer som kommer att genomföras, bland annat för att frige alla fångar.

Protestera mot polisvåldet

På flera håll i landet kommer det att genomföras demonstrationer och manifestationer mot polisens våld mot demonstranterna och till stöd för de som har drabbats av det.

I Stockholm på Mynttorget arrangerar Stödgruppen för Göteborgs demonstranter en manifestation. Tidpunkt torsdag 21/6 klockan 17.30. En annan manifestation i Stockholm planeras om omkring två veckor.

I Göteborg på Gustav Adolfs torg arrangerar Göteborgsaktionen en demonstration för demokratiska rättigheter och mot polisvåld. Tidpunkt tisdag 26/6 klockan 18.00

Fler manifestationer planeras, mer om det i kommande nummer av nyhetsbrevet.

Även i utlandet har flera manifestationer ägt rum, bland annat i Tyskland, Finland, Schweiz, England och Österrike.

Det har skapats en stödfond till rättshjälp för de gripna, sätt in pengar på postgiro 27602-2: "Nisse Lätts Minnesfond". Märk talongen "Rättshjälp".